Şaka

ESKİ HAMAM ESKİ TAS..

— İki gün evvel yirmi lira idi, yine mi kırka çıktı?.

— Elbette bayan.. o fiyatlar varlık vergisini ödeyinciye kadardı..

No 123

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

AVRUPADA AÇLIK.

Kadın — Bu nefis manzarayı tamamlıyacak bir şey tasavvur edilebilir mi?

Erkek — Şüphesiz.. bir kahvaltı masası.

— Bu sabah burada bir yüzük düşürmüşüm.. buldunuz mu?.

Buldum amma, yüzüğü ne yapacağım.. ekmek karnesile değiştirdim.

ACABA NEDEN

— Peki romanın rağbet görüyor mu?.

— Herhalde görüyor, halk dün kitapçının camlarını yere indirmiş!..

Falcı — Pek yakında mühim mevkilere yükseleceksiniz..

Müşteri — Yoksa asılacakmı yım?.

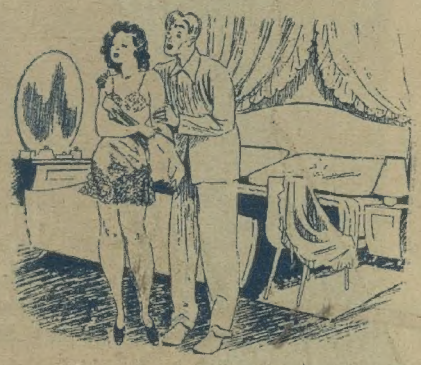

HOKKABAZ AŞIK

Kadın — Galiba kocam geliyor, görürse seni öldürür.

Hokkabaz — Üzülme sevgilim, ben onu hemen kuzuya çeviririm.

— Ne diye kurumlanıyor sanki?. Şeker tüccarı mı?.

— Hayır, bomba düşmemiş bir evde oturuyor.

— İtalyan karikatürü —

— Daha yeni almıştın ayol, ne çabuk delindi?.

— Ne yapayım, alacaklılar insanın peşini bırakmıyor ki...

ŞEKER KITLIĞINDA

— Rica ederim, çayla beraber ilâç içemem..

— İlâç değil sevgilim, misafirler farketmesin diye ilâç şişesine koydum, şekerli su.

Sene 8 : Cilt 5 No. 123 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 11 Mart 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ MİZAH GAZETESİ ✲

Müşteri — Eyvah.. yahu ne biçim elbise yapmışsın.. bobstil modası mı bu?

Terzi — Hayır bayım, kumaş fiyatlarının pahalılığına bakılırsa züğürtlük modası.

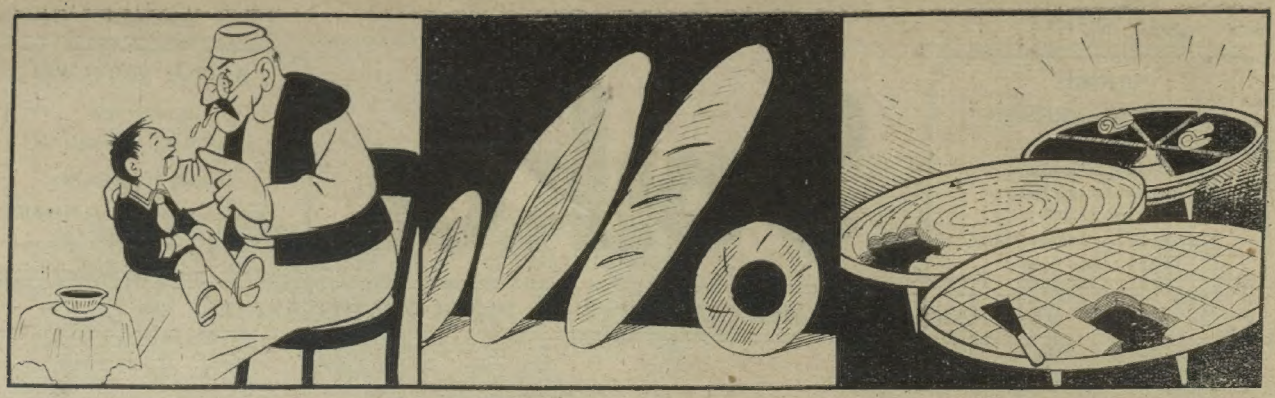

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ!..

1 — Babacığım, bana inanılmıyacak bir masal anlatır mısın?
— Peki anlatayım oğlum..

2 — ..evvel zaman içinde kar gibi francalalar...

3 — Bol şekerli baklavalar, mis gibi yağlı sarığı burmalar, kaymaklı kadayıflar varmış...

TALÂT PAŞA İLE GEZİNTİ !...

TALÂT Paşanın ruhuna dair pek çok şeyler yazıldı. Merhumu dün gece rüyamda gördüm. Ben Hürriyeti Ebediye tepesinde sabah karanlığı gezintiye çıkmıştım; baktım ki hazret te meşhur bastonuna dayanarak ağır ağır karşıdan geliyor. Hemen yolun kenarında durdum, şapkamı çıkardım, kendisini selâmladım.

O da durdu; beraber gezmemize izin veren samimî bir hareket yaptı. Hemen yanına koştum :

— Benim için ne saadet, paşa hazretleri, dedim, memlekete dönüşünüzün intibalarını merak ediyordum.

— Çok taliim varmış ! dedi, seçim günlerine rasladım. Bana bundan güzel bir kabul töreni olamaz. Fakat bizim devrimizdeki intihabat patırtıları yanında bugünkü seçimin disiplini, sessizliği hayretimi mucip oldu. Gençseniz belki hatırlamazsınız. Bizim zamanımızda İttihat ve Terakkinin rakibi fırkalar vardı : Başta Hürriyet ve İtilâf ! Rıza Tevfik adında filozof, şair, âlim, fırkacı, pehlivan, hatip, geveze, korkunç, sevimli, yaman bir zat vardı.

— Kendisini tanıdım efendim.

— İntihabat zamanı hemen Edirneye koşar, kıyametleri koparırdı. O Hüseyin Kâmiler, o bizim Ömer Naciler, o nutuklar, o hitabeler, o gazete münakaşaları, o kahve sövüşleri, sokak dövüşleri...

— Şimdi hiçbiri yok efendim.

— Evet. Ne bir propaganda nutku, ne rakiplere hücum, ne bir hitabe, hattâ... ne de bir münakaşa.., Daha ziyade şaştığım şey, meb'us olamıyanların partiye karşı gösterdikleri muhabbet ve sadakattir. Aman efendim ! Ne diller döküyorlar; âdeta seçilmedikleri için teşekkür eder gibi bir halleri var. Nedendir acaba ? Kibarlıklarından mı ? Kederlerini gizlemek için mi yapıyorlar ? Münhal açılırsa ilk sıraya geçmek için mi ? Ne dersiniz ?

— Her biri bir türlü efendim !

— Bizim zamanımızda meb'us olmak isteyip te olamıyanlar tavanı başımıza geçirirlerdi.

— Şimdi çok şükür öyle şeyler yok.. Meclis var, meb'us var, parti var, seçim var, yalnız şamata yok..

Hürriyeti Ebediyeye doğru yürüyen Talât Paşa, birdenbire âbideye arkasını çevirerek geriye döndü :

— Bizim dünya işleri hakkında fikir beyan etmek haddimiz değil, dedi.

— Estağfurullah...

— Dünya bizim için sadece bir temaşa mevzuudur. Memlekete hasretim. Her gün geziyorum, seyrediyorum. Geçen gün kimseye görünmeden Fındıklıda bizim eski Meclisi Meb'usan binasına gittim. Öğleden sonra idi. İçeri girince şaşırıp kaldım. Yüzlerce genç, kollarının arasına birer kız almış, dansediyordu. Sebebini soramadım. Kimseye görünmeden çıktım. Hâlâ merak ediyorum. Orası dans akademisi mi oldu ?

— Hayır efendim !

— Yoksa bir bar mı ?

— Hayır efendim !

— Belki büyük bir otel... Düğün mü vardı acaba ?

— Hayır efendim : Güzel San'atlar Akademisi...

— Ha... Şüphesiz onun bir dans şubesi de var.

— Hayır efendim. Akademinin danslı çayı..

Talât Paşa yine hiçbir fikir söylemiyor, yalnız otoriteli bir nezaketle soruyordu :

— Danslı çay da ne demek ?.

— Bazı gençlerimiz dönmeği çok seviyorlar.

— Sınıfta da dönüyorlar mı ?

— Orada da dönenler çoktur efendim.

Birdenbire durdu, bahçe içinde bir ev gösterdi :

— Burada kim oturuyor ? diye sordu.

— Hüseyin Cahit Yalçın efendim, dedim. Buyurunuz, isterseniz kendisini ziyaret edelim. Pek memnun olur.

Hemen bahçe kapısını açtım ve Talât Paşaya yol vermek için geri çekildim. Fakat baktım : Sayın ruh gözden kaybolmuştu. Teklifim yüzünden onun güzel refakatinden mahrum kaldım.

Fakat neden kaçmıştı acaba ?

Belki eski Hüseyin Cahidin bugünkü istihalesini görmeğe tahammülü olmadığı için.

Server Bedi

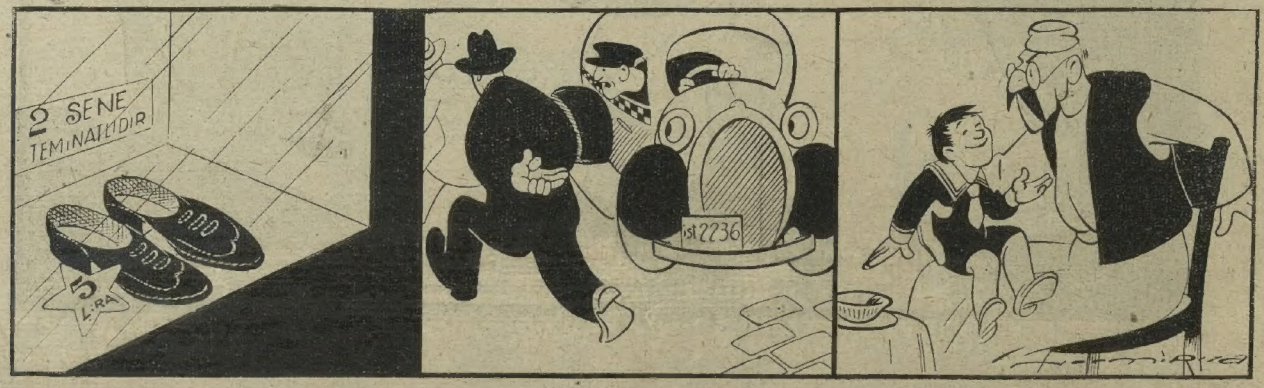

4 — ...beş liraya dört sene teminatlı kunduralar satılırmış...

5 — ...şoförler müşterilerin arkasından koşup yalvarırlarmış..

6 — Peki amma babacığım, bunlar masal değil ki..
— Evet amma oğlum, şimdi hepsi masal oldu..

Bir Mebus NAMZEDİ

Bir perdelik fantazi

İstanbul meb'uslarının seçiminden bir gün evvel Son Telgraf gazetesinde, başmuharrir odasında :

★★★

ETHEM İZZET BENİCE — (Gazetelere göz gezdirerek) Çatlasalar da, patlasalar da olacağım. Altı binden fazla rey alacağıma eminim.

REŞAT FEYZİ — Fakat İstanbulda iki bin seçmen var.

BENİCE — Her biri bana üç rey verecek.

REŞAT FEYZİ — Ne biliyorsun?

BENİCE — Bütün ikinci seçmenlere kitaplarımdan üçer tane gönderdim.

REŞAT FEYZİ — Ne zaman?

BENİCE — Evvelki gün.

REŞAT FEYZİ — Bu kadar kısa bir zamanda senin üç kitabını nasıl okuyacaklar da dehânı anlıyacaklar?

OSMAN CEMAL — Okumamaları Ethemin daha lehinde değil midir?

BENİCE — Türkiyede benim eserlerimi okumıyan kalmamıştır. Ezber bilirler. Ben sadece imzamı bir hediye olarak gönderdim. Şimdiden birçok semtlerin ikinci seçmenleri avucumda.

OSMAN CEMAL — Hangileri?

BENİCE — Kasımpaşa, Sütlüce...

OSMAN CEMAL (Devam ederek) — Sulukule...

BENİCE — Neticeden o kadar eminim ki sofraları hazırlattım.

REŞAT FEYZİ — Ne sofrası?

BENİCE — Biri tahrirde ve idaredeki arkadaşlara, biri mürettiplerle makinecilere, biri de ikinci seçmenlere üç ziyafet vereceğim. Evde on lenger yalancı dolma hazırlandı.

REŞAT FEYZİ (Mecmuaları karıştırarak) — Bak «Şaka» da namzetler için bir şiir var. Seninle başlıyor. (Okur:)

Ethem İzzet Benice
İçer her gün yenice

Celâl Esat Arseven
Sen de ilmine güven

Yahya Kemal Beyatlı
Kaşınır tatlı tatlı

Ahmet Hamdi Tanpınar
Ona saygılar sunar

İsmail Habip Sevük
Duramaz boynu bükük

Bizim Abidin Daver
Olsun talii yaver

Hüseyin Cahit Yalçın
Geliyor : Aman kaçın !

ETHEM İZZET BENİCE — Ben kaçmam. Cahidi de devireceğim. Lâtifeyi keselim. (Önündeki kâğıdı uzatarak) Reşat bu havadisi mürettiphaneye ver. Bugünkü gazeteye yetişsin.

REŞAT FEYZİ — Nedir bu? (Okur:) «Büyük edip, büyük siyasî, cihan dâhisi Ethem İzzet Benicenin İstanbuldan namzet gösterilmesi üzerine şehrimizden Cumhuriyet Halk Partisine dört yüz bin beş yüz sekiz teşekkür mektubu gönderilmiştir.»

— Acaba sahnenin maskesini neden hep böyle temsil ederler?
— San'atkârların hiç yüzlerinin gülmediğinden kinaye olacak..

OSMAN CEMAL — Az!

BENİCE (Müteredditi) — Az mı? Reşat! Altı yüz bin yap öyle ise.

OSMAN CEMAL — Ziyafet ne zaman?

BENİCE — Seçim yarın, ziyafet yarın değil, öbür akşam.

OSMAN CEMAL — Ya seçilmezsen?

BENİCE — Farzı muhal seçilmezsem ziyafet yok tabii!

OSMAN CEMAL — Anlaşıldı. Ben o akşam da karnımı işkembecide doyuracağım.

Seçim günün gecesi, gazetede bir kanapenin üstünde baygın yatan Benice'nin burnuna limon tutarlar, fakat ayılmaz.

REŞAT FEYZİ — Ne burun! Dört limon kestik, fayda vermedi.

OSMAN CEMAL — Korkarım yeni seçime kadar dört sene ayılmıyacak.

BENİCE (Sayıklar) — Neredeyim? Mecliste mi, Partide mi? Beni alkışlıyan bu kalabalık nedir?

SERMÜRETTİP — Sayıklıyor.

OSMAN CEMAL — Bütün ömrü sayıklamakla geçti.

BENİCE (Gözünün birini açarak) — Çekilin, beni ayıltmıya uğraşmayın, seçimi kaybeden şurunu da kaybeder.

REŞAT FEYZİ — Yahut aksi : şuurunu kaybeden seçimi kaybeder.

BENİCE (Doğrulur) — Ah.. İşte şimdi «Iztırap çocuğu» ben oldum. Üşüyorum, titriyorum. Allah rızası için şu sobaya bir odun atın!

REŞAT FEYZİ — Ne odun var, ne kömür! Seçim neticesi ilân edilince piyasa krediyi kesti.

BENİCE — Beni donduracaklar mı? Koşun biraz çalı çırpı bulun.

— Devamı 9 uncu sahifede —

Ahretlik — Hanımcığım bizim bay çok içmiş, bir türlü açılamıyor.

Bayan — Hele biraz dur.. şu hamurdan sonra ben onu da açmasını bilirim..

MEBUSLUĞA DAİR...

Yazan :
NECDET RÜŞTÜ

Görmüyor kendine ikbali bugün kimse uzak,
Diyor âlem öğünüp böyle : Seçilmek bana hak!..
Zikreder aşk ile meb'usluğu binlerce dudak;
Etti çok kimse dua belki de abdest alarak :
Ulu Tanrım!.. Bana yap Meclisi tez günde durak!..

★

Oldular Marmara mahsulü birer yağlı çıra :
Gece, gündüz yanıyorlar çekilip bir kenara,
Sızlıyor dertli gönüllerde bu gün aynı yara!..
Ercüment Ekrem'e gelmez niye bilmem ki sıra,
O, ki üstadı edeptir, niye Meclisten ırak?..

★

Erdi tam dört senedir beklenilen gün işte,
Dedi herkes uyanıp: Kendine git rey iste!..
Kime devlet kuşu konmuş, yazıyor bak liste;
Gençlerin, çok şükür, artık yeri var Mecliste,
Nice dostlar o halâskâr yere hep attı ayak!..

★

Kimi bir anda vedâ etti bütün hülyaya,
Kimi yerleşti çıkıp mertebei ülyâya,
Kimi memnun.. yeniden geldi bu gün dünyaya,
Kimi mahzun.. kızıyor gördüğü boş rüyaya,
Dedi : Benden kaçıyor; sen hele kör talihe bak!..

★

Yaptı fahrî amiral Daver'e bak bahtı şaka :
O, dritnotlara lâyıktı, nasip oldu taka!..
Ya neden listeye şan vermedi bilmem ki Aka?.
Çıkmayanlar, dilerim ben, gelecek devre çıka:
Ola talihleri nisanda doğan gün gibi ak!..

★

Dertli bir dosta dedim: Göz yaşın elbette diner,
İmtihandır bu; felek herkesi bir türlü dener;
Kimi tez attan iner böylece, mâlûma biner!..
«Mihneti kendine zevketmedir âlemde hüner»
Gülüver, neş'eli ol ben gibi; feryadı bırak..

Necdet Rüştü

— Kuzum, şu pastaları küçültmekten başka bir marifetiniz yok mu ?.
— Nasıl yok bayım... Her gün fiatları yükseltiyoruz...

MEMURLARA YAĞ, PİRİNÇ, SABUN VESAİRE VERİLİYOR. (Gazeteler)

— Şu gidenin üstü başı yağ, sabun kokuyor, acaba bakkal çırağı mı ?..

— Yok canım, bizim dairede memur...

HİKAYE

KURUNTU !..

Yazan : CEMİL CAHİT CEM

Hemen her sene aynı günlerde, aynı otelde rastlaşırdık. Beş altı senedir sürüp giden bu karşılaşmalar, gel zaman git zaman bir ahbaplık doğurdu. Üçüncü senesi miydi, neydi... tanıştık. İçli dışlı, senli benli olduk... Bir ahbaplık, bir samimiyet ki demeyin gitsin... İyi çocuktu. Hali vakti de yerindeydi herhalde... Otelde geçirdiğimiz on beş günün beş gününde o, benim davetlim olursa; on günde muhakkak ben ona yük olurdum. Garip de bir tabiati vardı. Davet etti mi muhakkak kabul edeceksin! etmezsen küser, suratcığını asar. Bir köşeye çekilir, harıl harıl insanın yüzüne bakar...

Yakışıklı da bir delikanlı idi hani.. otele düşen genç bayanlarla sıkı fıkı ahbaplıklarını görürdüm. Mehtap gezintilerini, öğleden sonraki turları, pek yalnız yapmazdı..

Büyük Ada da, Allah eksik etmesin, civcivli yerdir ya!...

Bir akşam yine karşıkarşıya geçmiş, kafaları çekiyorduk. Müthiş bir sıcak vardı. Bütün gün, yakıcı bir güneş, adanın üstüne çökmüş, hiç birimize aman vermemişti. Günü bin müşkülâtla atlatmıştık. Şimdi de tarasada ceketleri fora etmiş içiyorduk...

Arkamdan doğru birileri geliyor olacaktı. Arkadaşım gözlerini onlara dikti. Yanımızdan geçerlerken başını çevirdi ve peşleri sıra takip etti..

Önde gideni tanıyordum. Kakavan mı kakavan, soğuk mu soğuk, şirret mi şirret, elli beşlik bir genç kızdı... Evet genç kızmış.. garsonların fısıldaşmalarından duymuştum.. prenses bilmem kim, diyorlardı.. fakat arkada giden?!. Ne siz sorun, ne ben söyliyeyim.. zaten siz sorsanız da ben tarif edemem ki kâfiri... Ne zaman yüzüne baksan gözlerim kamaşıyordu..

Enfes!. Hayır bu kelime ile izah edilemez.. fevkalâde ve harikulâde de pek yavan...

Anlayın artık işte...

Arkadaşım, arkada gideni derinden derine süzdükten sonra yüzüme baktı:

— Gördün mü?

— Neyi ! dedim.

— Prensesi!. dedi.

—Bırak Allah aşkına!. dedim. Onu görmemeyi tercih ederim..

— Canım!. dedi. Ben de sana muhakkak onu gör, demiyorum ya.. sen asıl arkadaşını gör...

— Ah!. sus!. demişim.. gördüm ya.. görülmiyecek gibi değil ki... Prensesin kâtibesi değil mi?

İmalı imalı gülümsedi..

— Nefis birşey!. harikulâde!.

Birden aklıma geldi.. dün gece saat bir raddelerinde bizim arkadaşı, otelin üçüncü katında görmüştüm.. halbuki o, birinci katta oturuyordu. Güzel kâtibe de benim katta, yani üçüncü kattaydı.

— Sahi!. dedim.. sen dün gece üçüncü katta ne arıyordun?

Yine imalı imalı güldü:

— Fazla sormıya gelmez!.

— Vay kâfir vay!. dedim.. yoksa?!.

— Fazla sormıya gelmez dedim ya sana!.

— Vay hınzır, edepsiz vay..

Biz konuşmamızın burasında iken masaya yeni tanıştığımız kırantadan bir ahbap çöktü. Doktor Nazım!.

— Merhaba!. dedi.

— Merhaba!.

Yüzlerimize baktı:

— Ne o!. Bir fıs kostur gidiyor...

— Hiççç !. dedim. Bir kadın macerası...

— Ha!. dedi. Öyleyse fazla sormıya gelmez...

Arkadaşım, dört masa ilerimizde oturan sıska ve kartaloz prensesi gösterdi:

— Ne dersiniz?.

Doktor Nazım başını salladı:

— Ne diyeyim!. Müşterimdir.. Allah bana sabır versin!.

— Ya!. diye sordum. Nesi var?.

Doktor Nazım, başını salladı:

— Kuruntusu!.

— Ne kuruntusu!.

— Ne kuruntusu olacak.. korku kuruntusu!. Zengin olduğu için kendisini öldüreceklerini zannediyor.

— Allah, Allah!. dedik.

— Ya!. dedi. Hiçbir evde,

TRAMVAY SAHANLIĞINDA SİGARA İÇENLERDEN CEZA ALINACAK...

Memur — Allah, Allah... Şaşırdım kaldım... Acaba topuna birden mi ceza kesmeli ?....

— Oğlum, sınıfın yardım sandığını ne yaptınız ?..

— Fazla üşüdüğümüz için sobada yaktık...

Müvezzi — Unutulanları yazıyor...

— Acaba unutulan meb'usları mı ?..

— Yok canım, unutulan varlık vergisi mükelleflerini...

hiçbir otelde dikiş tutturamaz. Hiçbir semtte bir ay kalamaz.. on beş günde bir, yer değiştirir..

— Peki! dedim. Yanında bu güzel kızı neden gezdiriyor!.. Nazarı dikkati celbetmek için mi?.

— Yook!. dedi. Bilâkis.. yine kuruntusu yüzünden...

Arkadaşım da ben de sorduk:

— Nasıl?.

Doktor Nazım izah etti:

— Şöyle.. her gittiği otelde bir oda kendisine kiralar ve ayrı katta bir odayı da kâtibesi

ETİN KİLOSU 250 KURUŞ

— Haydi çocuklar, yarım kilo pirzola aldım.. Gelin koklayın da karnınız doysun...

SPORA DAİR!...

Spor genç kadınlar için bir lüks, yaşlılar için ümit, genç kızlar için de bir masraf mevzuudur.

★

Spor oyun olduğu zaman kadına, döğüş olduğu zaman erkeğe yaraşır.

★

En güzel spor ne futboldür, ne güreş; kadınların spor yapmasını seyretmektir.

★

Aşk sporu en güç oyundur.

★

Erkekler yarışır, kadınlar kazanır.

★

Spor namusu olduğu gibi namus sporu da vardır.

★

Atlı sporun faydası atlamayı değil atlatmayı öğretmesindedir.

★

Kürek sporu da, maşa veya süpürge sporu gibi, kadınlara yaraşır.

★

Yarışların en zevklisi, kadınlara göre, çene yarışıdır.

Sporcu

için ayırtır... Geceleri kendisi için ayırttığı odada kâtibeyi yatırır, kâtibenin odasında da kendisi yatar...

Arkadaşımın yüzü, morarır gibi olmuştu.. birdenbire bir nevri dönüş döndü ki sormayın gitsin!..

Cemil Cahit Cem

BİR MEB'US NAMZEDİ

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

OSMAN CEMAL (Etrafındakilere) — Ne adamlarsınız yahu... Baksanıza, Ethemciğimin yüzü soğuktan mosmor kesildi. Ne duruyorsunuz? Şu sobaya birkaç «Yakılacak kitap» atın!

(Kahkahalar arasında perde iner)

Geveze

Çok Bilmiş'in Cevapları

Okuyucularımızdan birçok mektuplar alıyoruz. Bunlara teker teker cevap vermek imkânını bulamıyoruz. Her derde deva olabilecek bilgiç bir arkadaşa bu işi havale ettik. Suallerle cevaplarını alenen neşrediyoruz :

★★★

● ESKİŞEHİR, NUMAN CÖN : Burada koskoca şeker fabrikası olduğu halde, yine şeker sıkıntısı çekiyoruz. Bu ihtiyacımızı nasıl giderelim ?..

Ç — Şakayı okuyun ve mümkün mertebe tatlı dilli kimselerle görüşün, belki ihtiyacınız asgarî haddine iner.

● CİHANGİR, ESMA ESKİN : Mantar ayakkabılar ucuzlıyacak mı?.

Ç — Orasını pek bilemem. Amma, semtinizden bir mazbata yaptırırsanız belki yağmurlu havalarda göllere düşüp boğulmamanız için deniz kurtarma teşkilâtı size ucuz mantar temin edebilir...

● ADANA, HURŞİT KORO : İstanbulda portakal çıkmış diyorlar, doğru mu ?.

Ç — Ankaraya Ankara balı İstanbuldan gider de Dörtyol portakalı Adanaya Dörtyoldan gitmez ya... Elbette evvelâ İstanbulda görülür. Bu yol doğru yol mu değil mi bilmem.. Evet İstanbulda portakal hem çıktı hem çıkmadı. Piyasada portakala benzer meyvalar mebzul; fakat tadına bakarsan limondan, fiyatını sorarsan pırlantadan farkı yok...

● İSTANBUL, «HAVAİ» : Havaların tahavvülüne ne dersiniz ? Yaz gelmiyecek mi, kış çıkmıyacak mı?..

Ç — Havalarla meşgul değiliz. Sizi memnun etmek için şu kadar söyliyelim ki, mütemadiyen dönen şeylerden, hava dahi olsa, bahsedemeyiz. Yazın gelip gelmiyeceğini zaman gösterir. Kışın çıkıp çıkmıyacağına gelince... Bütün temennimiz canımız çıkmadan evvel o mevsimin çıkıp gitmesindedir.

Çokbilmiş

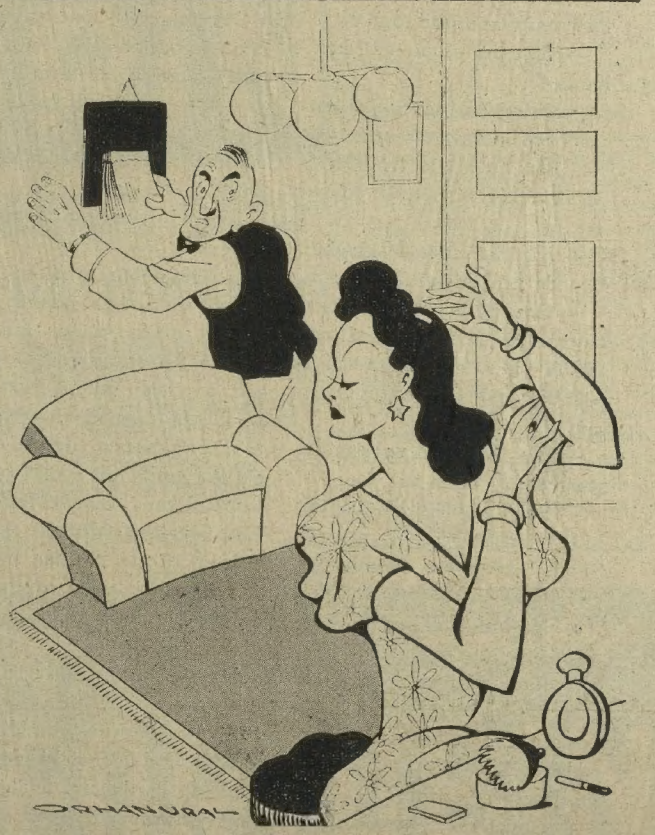

Erkek — Takvim yarın fırtına gösteriyor.

Kadın — Evet.. Seninle öteberi almak için çarşıya çıkacağız ya...

— 16 —

— Gün aydın patron...

— Merhaba kızım... Oturuver şöyle bakayım...

Mektuplar tamamile işe aitti. Telgrafların ikisi de Adanadan, pamuk tüccarı Avni İmansızdandı.

Paracan birdenbire ayağa fırladı:

— Yahu, İclâl Hanım bu ne demek

— Ne var efendim?..

— Avni İmansızdan iki telgraf var. Biri emriniz üzerine vagonları yüklettim diyor. Bu evvel çekilmiş, öteki, vagonları boşaltım diyor, bu sonra çekilmiş. Yani şimdi vagonlar boşu boşuna bekliyor.

İclâl birdenbire şaşırdı. Fakat sonra kendini topladı:

— Sizce bunun ne neticesi olabilir?

— Ne neticesi olacak? zarar.

— Siz merak etmeyin patron. Ben bu işi de temizlerim ve sizin kâr nisbetiniz yükselir...

— Hiç üzülme İclâlciğim.. Ben de seni memnun ederim.

— Onu biliyorum doğrusu.. amma, bu sefer bir tek taşlı yüzük yahut ona benzer küçük bir şeyle kalacağımı sanmayın..

— Hay hay... Amma ne yapacaksın..

— Yapacak değilim.. yaptım bile. O küspe işi değil mi bu?.. Şimdi küspeler gelmiyecek Ortalıkta buhran başlıyacak...

— Ne buharnı hanım.. küspe nedir bilir misiniz?..

— Pamuk küspesi değil mi?

— Ne buhranı hanım.. küspesinin ne olduğunu, ne işe yaradığını bile bilmeden bu işe nasıl cesaret ettiniz?

— Hayat bir cesaretten ibarettir. Siz istediğiniz zaman tekrar telgraf çekip malların yola çıkmasını bildiririz..

— Evet amma, ben müteahhidim, taahhüdümü vaktinde yerine getirmemiş olurum...

— Kime taahhüt ettiğinizi söyleyin, ben kendim gider vâdeyi uzatır, işi geciktiririm... Gecikince de, geçer fiyat üzerinden almağa razı oldukları takdirde aradaki büyük farkın temin edeceği kârı bir düşünün...

Paracan masasının başına çöktü:

— Düşünüyorum, düşünüyorum...

Dedi, iki elini başına dayadı. Kara kara düşünmeğe başladı. Sonra İclâlin hoppa, şuh, kıvrak manzarasına baktı.

— Ne yapalım, kaderde bu da varmış!..

Diyerek ona yapacağı işi anlatmağa başladı. İclâl hem dinliyor, hem de bir taraftan:

— İşte, asıl şimdi hakikî bir iş adamı oluyorsunuz patron!. diyordu, ben de size lâyık bir daktilo!.

Kadın çıkarken Paracan seslendi:

— Otomobile telefon edin de bir saat sonra gelsin...

İclâl artık Ahmet Paracanın her manasile mahremi olmuş sayılırdı. İhtiyar kurt, her şeyi, her ihtimali hesaplıyan eski Balıkpazarı tüccarı endişesile yanlış bir yola sapıp sapmadığını düşünürken aklına sevgilisi Müjgân geldi. Yüreği çarptı. Müjgân bu kadar ihmali katiyen affetmiyecekti. Bir kere daha telefon etse?..

Hayır. Bu sefer sürpriz yapmalı. İşlerini erken toparlayıp Müjgâna baskın vermeli.

Bu sırada, aşağıki dairede Faik de harıl harıl İclâle bazı müsveddeler hazırlıyor, bir taraftan onu istintak ediyordu:

— Telgrafları dediğim şekilde gönderdin mi.

— Evet, bu ne samimiyet?

— Canım şimdi resmiyeti tarafa bırakalım. İş başka ahbaplık başka.. netice?

— Netice bildiğin gibi. Vagonlar bekliyor. Kâr büyük olacak. Fatura işi için de hazırladığınız müsveddeyi yazdım gönderdim.

— Yani düzeldi demektir. Dosyalar nerede?.

— Yanında.

— Bir şey söylemedi mi?

— Otomobili istedi.

— Ya...

Filhakika bir saat sonra otomobil kapıya, hana gelmişti. Ahmet Paracan İclâli çağırttı. Faik bir bakışta İclâlle anlaştı: Kadın, Paracanla beraber gidiyordu.

Fakat ancak öğleden sonra dönebildiler. İclâlin yüzü ışıl ışıl yanıyordu. Odaya girip kapıyı kapadıktan sonra:

— Teftişe çıktık, dedi. Tanımadığım bir ortak, bunak ve bir de ben. Kendimin de lâzım olduğuna herifi inandırıncıya kadar akla karayı seçtim; amma, sonunda kandı. Doğrusu, daktilom var diye böbürlenmek herifin hoşuna gidiyordu.

— Rica ederim, lâkırdıyı kesin. Ne olduysa kısaca söyle.

— İşte, Unkapanını geçince Fatiha doğru saptık. Üç yerde durduk.

— Gitsek beraber, gösterebilir misin?.

— Tabiî.. biri boş, kepenkleri inik ardıye gibi bir yerdi. Öteki depo yazılı bir mağaza. Üçüncüsü de Edirnekapı yolunda, tek başına bir bakkal. Fakat mahzenini görmeli. Neler yok neler.

— Bu işler nihayet bir iki saatin içinde. Nerede ise akşam olacak.

— Ha ha... Oralarda boş durulmadı ki. Deponun birindeki yırtık kösele parçaları saydırılıp yerinde teslim olundu. Sonra Beyoğluna çıktık..

— Beyoğluna mı?

— Evet, öğle yemeğini patronla yedim..

— Yok canım.. bak sen işe.. ne münasebet bu ?

— Neye ne münasebet olsunmuş?. Hakkı sükût!.. Vallahi Faik Beyefendi.. görüyorsunuz ya.. patronun üzerinde nüfuzum dehşettir yani.. istikbalinizi tehlikede görüyorum.

— Alayı bırak şimdi..

Kapı vuruldu. Hademe patronun çıktığını haber verdi. İclâl sordu:

— Nereye gidiyor acaba?..

— Nereye olacak, sevgilisinin yanına..

— Şuna metresi deyin canım...

— Ne dersen de.. oraya gittiği muhakkaktır bence..

— Ne yapacağız şimdi?.

— Evvelâ, sabah gezdiğin yerleri gidip görelim...

İclâl hazırlandı. Faik toparlandı. Merdivenden yuvarlanır casına indiler ve hemen koşa koşa Eminönü meydanına çıktılar. Bir taksiye atladılar ve Unkapanına doğru yollandılar.

Araba sarsıldıkça, İclâl mahsus yapar gibi, Faikın omuzlarına, göğsüne yaslanıyor, sanki ılık temaisle onu büyülemek istiyordu. Genç adam, bir aralık dayanamıyarak güldü:

— Şimdi Paracanın seni neye yemeğe davet ettiğini anlıyorum!.

Dedi. Kadın, küsmüş gibi köşeye çekildi. Nihayet, Fatihe çıkan yol üstünde, münferit bir binanın önünde durdular Kepenkleri inik olan bu yerde Faik arabadan baktı. antrepoya benziyordu. Cebinden bir defter çıkararak sokağın adını, deponun numarasını kaydetti.

İkinci mağaza Fatih durağını geçip Edirnekapıya giderken sol kolda, tenha bir sokağın köşesinde idi. İclâl, mağaza derken halinde alay etmiş olacaktı. Çünkü burası, in gibi bir yerdi. Faik bunun da numarasını kaydetti.

Üçüncüsü Atikaliyi geçerken, o da tek başına, harap ve eski bir evin altına sığınmış

gibi duran külüstür (!) bir bakkal dükkânı idi. Açıktı. Faik otomobilden indi. İclâl görülmemek için içeriye çekildi.

Faik dükkânın açık kapısından daldı. Bir rum oğlanı kendisini karşıladı:

— Buyursunlar pasam..

— Ustan yok mu.

— Usta benim pasam..

— Peki, bu ev kiralık mı, satılık mı?

— Ne kiralık, ne satılık, benim kendi evimdir...

— Ya.. bir iki gün evvel geçerken böyle bir levha gördüm sanıyordum. Ben de bu taraflarda sarnıçlı bir yer arıyorum da...

— Sarnısı da var mahzeni de.. amma, ne kiralık ne satılık..

— Peki, mersi...

Vaziyet anlaşılıyordu. Faik otomobile atladı. Dönerken İclâle sordu:

— Hepsi bu kadar mı acaba?

— Bilmem; amma, sanmam.

— Ben de zannetmiyorum..

— Neler öğrendiniz?..

Faik, şoföre işaret ederek yavaşça «sonra» dedi. Taksi bütün hızile Bayezide doğru uçtu.

— Devam edecek —

EN GÜZEL

KARİKATÜRLER
HİKÂYELER
FIKRALAR
ALBÜMÜ!..

ŞAKA, okuyucuları için memleketimizde daha eşi görülmemiş yepyeni bir albüm hazırlamaktadır.

En güzel, en hoşa gidecek ve her an okumaktan zevk duyacağınız nükte ve hikâyeler, karikatürlerle süslü olan bu albüm bir defa okunduktan sonra bir kenara atılıveren eserlerden değildir. Her zaman, her yerde, anlatılabilecek değerde, hoş, zarif, fıkra ve nüktelerle, zevkle seyredilecek karikatürlerle dolu olacağından elinizden düşürmiyeceksiniz.

PEK YAKINDA ÇIKIYOR..

Bayilerinize şimdiden ısmarlayınız.

Buruşukluklarımı Nasıl Giderdim.

Güzellik Müteahassıslarının ve sözde "Buruşukluklara karşı" müstahzaratın ademi muvaffakiyetinden sonra

EVİNDE YAPILACAK BASİT BİR TEDAVİ HARİKA YARATIYOR.

Akşamları yatmazdan evvel, terkibine genç hayvanların hüceyrelerinden istihraç edilen BİOCEL karıştırılmış bir krem tatbik ediyorum. Bu, tıpkı cildinizin BİOCEL'i gibidir. Sihrîâmiz olan bu cevher sayesinde zayıflamış cildiniz beslenecek, tazeleşip gençleşecek. Bu cild gıdası, bütün dünyada tanınmış bir cild mütehassısı tarafından keşf ve hali hazırda pembe renkteki Tokalon kreminin terkibine ithal edilmiştir. Her akşam yatmazdan evvel yegâne cild gıdası olan bu BİOCEL'li kremi kullanınız. Sabahları da beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. O, cildi besler, açık mesameleri sıklaştırır ve «Makyaj» için mümkün olan en mükemmel bir esas teşkil eder. Bu iki kremin istimalinde müessir neticeler garantilidir. Aksi halde verdiğiniz paranın iki misli iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz Tokalon servisi 24 R. Posta kutusu 622, İstanbul.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP
Nevralji, kırıklık romatizma ve bütün ağrılarınızı derhal keser. icabında üç kaşe alabilirsiniz.
Taklitlerinden sakınınız.

AŞK ÖĞÜTLERİ

★★★

118

Balzac ve Geraldi'den seçilmiş aşk ve kadın hakkındaki düşünce ve güzel sözleri ihtiva eden bu nefis eser, üç renkli bir kapak içerisinde çıkmıştır. Hararetle tavsiye ederiz. Kitapçılardan arayınız. 50 kuruş

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

FORTOBİN

S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR

HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228

REÇETE İLE SATILIR

TARİHTEN ÇİZGİLER

ESKİ MECLİSİ MEB'USANDA..

Meb'uslar konuşurlar:

— Nutku hümayunun sonunu beklemeden fartı meserretinden üç defa «Padişahım çok yaşa» diye bağırdım.

— Haklısın efendim, hepimiz az mı helecan çektik..

— Şimdi niyet ne tarafa.. yoksa yine Karlsbad'a mı?.

— Bu sene dairei intihabiyeme gitmiyeceğim.. Boğazda bir yalı, sonra.. hekâ...

— Ben de herşeyden evvel bir senelik tahsisatı alır almaz doğru Parise..

— Aman dikkat et monşer, geçen sene uzun bir Avrupa seyahatinden dönen bir arkadaş Meclisin başka binaya taşındığından haberdar olmadığı için eski Meclis önün'e dör' dönmüş durmuş!..

DEVA

KAŞELERİ

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

ve bütün ağrıları derhal keser.

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İCABINDA

GÜNDE 3 KAŞE ALINACAK

Umumi Neşriyat Müdürü: Emin Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası.